

Forfatter: Udrag fra Selv-Citationen

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 132.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366175824/facsimile.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

hørt, da han hin Nat forlod sin Bolig, var ligesom blevet hængende i hans Erindring og lod bestandig for hans indre Sands, ligesom undertiden et Ord eller en Melodi hele Dage kan gjenklinge i vor Sjæl. Denne Reminiscents antog han, ligesom hin Røst ved Graven, for et frelsende Vink af sin egen høiere og guddommelige Natur. Han kastede sig atter ivrig ind i sin Theologi, og nogle Maaneder efter hin Begivenhed havde han lykkelig overvundet hver Rest af Livslede og sygelig Forstenethed. Han saae nu tydeligt, at den ulykkelige Kjerlighedshistorie, der havde bragt ham ud af al aandelig Ligevægt, var en Illusion, der opløste sig i Tomhed, Forføngelighed og Selvbedrag.

Sex Aar efter var Frederik Holm Præst og lykkelig Ægtemand. Da han en Aften sad blandt nogle af sine gamle Venner i den stille fredelige Præstegaard, og Talen faldt paa hin fantastiske Aften paa Waldendorphs Collegium og paa Selv-Citationen – smilede han roligt, men alvorligt, og sagde: »jeg takker dog hin Aftens Sværmeri og Selv-Citationen for min Lykke; men jeg vil aldrig raade noget Menneske til slige formastelige Experimenter med det Dybe og Ubegribelige i vor Natur.»